

CAO News 7

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 3, číslo 7

červenec 2001

**WALDEN ANEB
ŽIVOT V LESÍCH**

Henry David
Thoreau

*„Raději než
lásku, než
peníze, než
slávu, dejte mi
pravdu. Seděl
jsem u tabule,
kde byla
hojnost jídla a
vína i úslužná
obsluha, ale
upřímnost a
pravda tam
nebyly; a tak
jsem odešel
hladový od
toho
nepohostinného
stolu.
Pohostinnost
byla tak
studená, až
mrazila...“*

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Tenkrát v Americe
- ✓ Protíjed
- ✓ Peilstein again...
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

**Peilstein again...
Tenkrát v Americe
Výstup na jehlu
Protíjed...**

Peilstein, Rakousko, v cestě Weight Watcher. DiGiFoto © Zdeněk Vaishar

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

P r a v i d e l n á členská schůzka oddílu proběhla ve středu 6. června 2001 v restauraci Za větrem. Zklamáním byla nízká účast hlavně proto, že program schůze byl opravdu našlapaný.

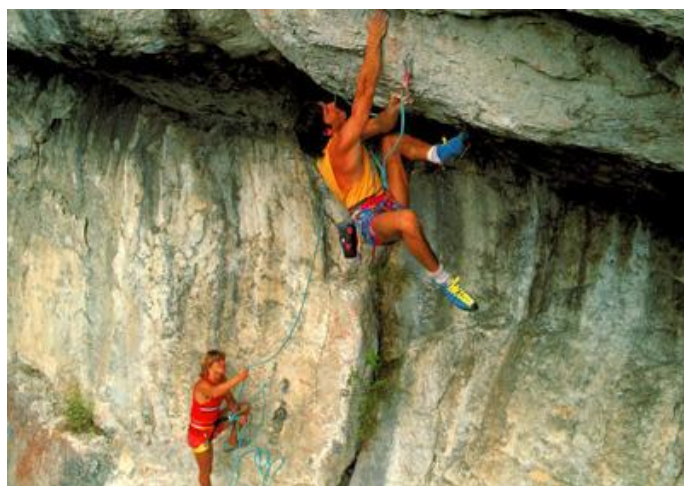
Hlavní projednané body:

- Doplňující volby do výboru oddílu: jednatelem byl zvolen Petr Štěpán (nahradil ve funkci Ivoše Jeřábka, který se bohužel dlouhodobě nezúčastňuje schůzí). Na dvě nová místa byli zvoleni Pavel Černý (výkonnostní lezení) a Milan Cestr (VHT a MTB). Jako náhradníci byli zvoleni Jaromír Pospíšil a Zdeněk Vaishar. Nové složení pětičlenného výboru je následující: Jiří Chára (předseda), Petr Štěpán (jednatel), Jiří Kudrnáč (pokladník), Pavel Černý (člen), Milan Cestr (člen)
- Přijetí nových členů: Vlastimil Domes, Josef Klůs, Táňa Lošťáková, Adam Lošťák (čekatel), Tereza Řeháková
- Byl přijat statut „Čestný člen oddílu“. Bude udělován významným osobnostem horolezectví (vyjímčně i jiným sportovcům či osobnostem z veřejného života). Výbor oddílu připraví seznam vhodných kandidátů.
- Informace o dopisu CHKO ke konání srazu v Labáku (letos byl povolen naposledy a měl by tak po 36! letech zaniknout).
- Informace o návrhu Návštevniho řádu NP (razantní omezení horolezecké činnosti, mnoho lokalit zcela zakázáno).
- Správcovství Tisé – nabízí se Karel Bělina. Pokud by měl být pro VK nepřijatelný, nikdo jiný z oddílu by správcovství nevzal (Tisá spadá spíše pod Ústí či Teplice, je tam největší nepořádek a nejvíce práce. Bělina by byl, podle našeho mínění, jednoznačně nejvhodnější správce, oddíl by ho samozřejmě podporoval.)
- Krabice na vrcholové knihy. Od HK Děčín (Josef Hozák) jsme dostali celkem 38 nových krabic. Krabice jsou číslovány a budou postupně umísťovány na nejvýznamnější věže v Labském údolí a Hřensku. Umístění bude evidováno v knize nedostatků.
- Hocyboj 2001. Byla rozdána výsledková listina a Katka Jedličková přinesla fotografie z kontroly v Jetřichovicích. (Zdarma pro zájemce – sponzorský dar od Jany Štrajtové.)
- Fotografie z posledních akcí. Jirka Kudrnáč promítl krásné fotografie ze srazů v Labáku a Roklici na NB. Vivat digitální technologie!
- Skandinávský Silvestr 2001. Bohužel se termín nepříjemně kryje s termínem odjezdu do Alp. Neprošel návrh na přesun termínu SS2001 a zůstává stejný – 21.6.2001 od 19.00 hodin v Bělé, rest. Kartáč. Účastníci zájezdu do Alp mají smůlu a budou muset oslavu nejkratší noci řešit náhradním způsobem.
- Zájezd do Alp. 21.-24.6., Hochschwab Alpen. Odjezd ve čtvrtek odpoledne, návrat v neděli v noci. (Cestr, Kudrnáč, Vaishar, Chára – jedna osádka, Bělina, Švajgl, Hölzl druhá – zůstávají 14 dní). Další zájemci hlase se urychleně! (Chára nebo Cestr).

- Hlavní oddílová akce CAO – tradičně v 1. týdnu v září. Odjezd 31.8., návrat 8.9., Itálie, Dolomity, oblast Brenta nebo Tre Cime. Zájemci hlase se urychleně! (Chára nebo Cestr).
- Zdravotní služby na různé akce nabídla oddílu MUDr. Jitka Sobotková.
- Zklamáním byla neúčast některých členů oddílu. Omluvili se pouze Zdeněk Vaishar a Daniel Hölzl. Pokud někdo nemůže na schůzi přijít včas (nebo vůbec), měl by se informovat, co je na programu. Když se řeší závažné otázky, je třeba se na schůzi dostavit a dodržet začátek. Pokud by 18. hodina většinou nevyhovovala, je možno začátek schůzí přesunout na pozdější hodinu.

(Jako host se části schůze zúčastnil Vladislav Nehasil.)

Tolik k červnové členské schůzi. Jak plánované akce proběhly, o tom naleznete jako vždy to nejpodstatnější v tomto čísle CAO News.

(Na snímku Wolfgang Güllich...)

Radujte se ze sluníčka, milujte se a lezte co se do vás vejde!

Příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu, 1.8.2001 v restauraci Za větrem v Děčíně Škrabkách od 18.00 hodin.

Zabílkův sraz v Labském údolí

Malé ohlédnutí

ANNA BODLÁKOVÁ
CAO DĚČÍN

Z a s e celou noc přšelo. Počasí to letos dělá lezcům schválně. Celý týden koukám z kanceláře jak svítí slunce a o víkendu leje, případně poprchává, a tak cest v lezeckém deníčku přibývá pomalu. Domlouváme se proto, že na Zabílkáč pojedeme až po obědě, místo lezeckých věcí sbalíme buřty a aspoň pokecáme u ohně.

Scházíme se na cestě pod Rollinem. Radek neodolá pokušení a hned zkouší, jak moc od rána skála oschla. Během chvilky je nahoře, a tak to zkouší Pedro, po něm Honza. Já zatím sleduji. Je stále zataženo a na focení je tu moc tma. Kluci zkouší variantu staré cesty – převis nad potokem, tedy dnes našťestí vyschlým. Ale pamatuji srazy, kdy zde tekla voda a pokus o přežení převisu zakončil lezec sedě uprostřed potoka a za všeobecného povzbuzování to zkoušel znovu a znovu.

Opět první Radek přišel na to, jak převis přelézt. Kluci zkouší cestu vedle převisu. Ale to už osazenstvo v bivaku

nevydrželo a všichni se přesunuli k Rollinovi, někdo dal do slanění lano a lezou i začátečníci.

Rozhodují se to zkusit taky, vážu klasiku a lezu Drásadlo. Tedy lezu – posunuji se po kousíčkách směrem vzhůru. V kečkách to v rajbase moc nedrží, ale připomíná mi to začátky, kdy jsem nic jiného než kecky a prsák neměla. Když jsem nahoře, je to opojný pocit.

Horší to je s cestou dolů. Klasicky slaňovat se mi přece jenom nechce, a tak raději sležám starou cestou. Všichni radí jak, takže jsem za chvíli dole. Od výčepu dorazil i Ivoš a mohutně lezce povzbuzuje.

Jdu k ohni, konečně si upěci buřta. Ale dobrého má být jen trochu, miní asi ten nahoře, a tak mi téměř upečený buřt padá do popela. Lovím jeho trosky a krmím pejsky. Těch tu je plno a mají ze mě radost.

Mezitím přicházejí už i ostatní, píší se do srazové knihy, vedou se řeči, pije se pivo. Pohoda. Tu narušil až jeden z pejsků, když objevil v jednom spacáku zabalený celý svazek buřtů a tahá je z igelitáku. Majitel ho honí a zkouší část buřtů pro vlastníka zachránit. Pes uniká s buřtem v tlamě, ostatní jsou opět uloženy do spacáku. Pohoda pokračuje, ale to už je večer.

Pro dnešek se loučíme. Zítra snad počasí dovolí i lezení na zdejším velkých stěnách. Už se těším.

Protijed...

JINDŘIŠKA ŘEHÁKOVÁ
CAO DĚČÍN

Jakýsi drzý holobrádek utrousil před nedávným Zabílkáčem jedovku, že na něj chodí „pouze starci“! To mi tedy stoupl tlak.

Osoba nejpovolnější, Jarda Uher, velký ředitel srazu a pečlivý hlídač zápisů účastníků, určitě potvrdí, že věkový průměr je spíše rozjívené mládí. Vždyť lezou i mrňata, byť na šutrech k tomu přiměřených. Ale i kdyby sraz byl jen doménou starců, taky by to o něčem svědčilo: Kdosi kdesi řekl, že: „Není umění být mladým horolezcem!“ Nestojí to za kapku zamyšlení?

Vždyť za mlada jste k lezení přímo vybaveni: Máte svaly, sílu, pružné klouby i lehkou hlavu. Ale po té padesátce, kdo může říct, že nemá za sebou (či dosud na krku) břímě různých

šrámů, chorob a životních peripetií – a navzdory jim (či právě proto?!) jde do skal lízt a baví ho to!

V Ádru jsem kdysi vyslechla poznámku jednoho ze dvou horolezeckých mladíčků, kteří nevěstičně civěli na kmeta, excelujícího zrovna v nějaké spáře: „Hele, von snad má takovou sklerózu, že ani neví, co leze!“ Jasná závist, že jo. (Možná jim už narostli špeky, problémy mindráky, či co, mají tedy na co se vymlouvat, aby lízt nemuseli. Přestalo je to bavit, zestárlí už ve třiceti.) Nevím, kdo byl tehdy ten Borec, a co musel skousnout a udělat pro to, aby se (třeba) po ránu vůbec rozhejbal. Ale znám (jako vy) třeba Bělinu...

Nad rentgenovými snímky jeho kostry se příslušný odborník doslova zapotácel, než vyslovil svůj názor dvojslabičným „no fuj!“. Vypadalo to, že se diví, že před ním vůbec stojí živý.

V knize účastníků čtu samozřejmě i Karlovo jméno. Někde tedy šustí a nepochybně bravurně sbírá skalní skalpy jeden za druhým. Jakož i další „stařiči“...

Zrovna relaxuji, když mne jeden míjí. Venca Storzer. Orvaný, lýtka samý krvavý šrám, endorfiny rozehřátý, náramně vesel. Jedva slezl z Údolní cesty Špičáku, meteli se zchladit – na Ranní chládek!

Na dalšího (stříbrovlasého) borce se kochám pohledem hezky dlouho: Jarda Sinecký. Ze svého posedu na Skautovi mám ho před sebou s detaily líp, než na filmovém plátně. Leze Labský pilíř, a to s grácií, kterou nelze neobdivovat. navíc je schopen ještě odpovídat na mé doprovodné repetění. Culí se, jak doma u sklenky vína, nikoli na cestě, z níž chvílku před ní někdo šeredně ulítnul... A jeho žena Eva? Drží se za bolavé rameno a říká, že letos leze prvně. Poté vyběhne obě pětkové hrany na Skauta, jakoby se nechumelilo...

Já na tomhle srazu byla s dcerou a vnučkem(!), zeťákem Petrem a jeho pražskými kamarády. Byla jsem víceméně rozhodnuta opečovávat mrňátka, aby se nepolámala skoky z metrových věží, těšit se krásami dne a předstírat leccos, třeba pátrání po borůvkách, bude-li mi nabídnuto lano na cestu klasifikace těžší než pět.

Jenže to bych nesměla mít zetě jak toho hada proradného: Vyzval mne na KOBRU! Prý za 4-5. Někjaké hadí názvy tam padaly, což mne nevarovalo. Sedla jsem mu na lep, jako už vícekrát... A teprve nahoře se dozvídám, že šlo o PROTIJED za 6...

Sedím tedy na tom kobřím vršku, a další had opodál pracuje s lanem, pošilhává po mně kosým pohledem a potutelně mlčí... Já ne. Ale nejdřív musím vydechat svou určenost a nechat rozpustit bublinky adrenalinu, které mi šumí v uších. Znovu jsem zaskočena intenzitou prožitku a hlavně, jako už tolikrát: Omračující nádherou jarního Labáku!

Den je jako korálek, a tak na své vyhlídce filosofuji o tom, jaká je to paráda pro všechny, kdo se právě hemží ve skalách, ať už svižně, či kulhajíce...

A teď se podržte: Už vím, kdo byl autorem toho jedovatého „vpichu“. A jen z laskavosti a dobrotu svého srdce ho nebudu jmenovat. Ať se sám chytne za frňák! I když – jednu chvíli jsem uvažovala, zda líp zbit ho, či se jen tak radovat. Ze samého rozpoložení zvolila jsem druhou variantu.

Není tedy lezení nejbáječnějším protijedem? Na všechno, nejen na jedovky holobrádků!

Těžko se v našich končinách najde lezec, který by neznal jméno Jindřich Hudeček. A pokud by snad někdo neznal Jindru jako lezce, určitě zná síť jeho prodejen s názvem HUDY SPORT. Málokdo ovšem pamatuje, jak Jindra s lezením začínal. Dnes vám proto v CAO News s potěšením přinášíme první díl Hudyho opravdu zajímavého vyprávění, které jsme nazvali Tenkrát v Americe. Věříme, že jedna lezecká dlaň nezůstane při četbě článku suchá...

Tenkrát v AMERICE

Díl první

JINDŘICH HUDY HUDEČEK
HUDY SPORT

Na ta léta se pamatuji jako kdyby to bylo včera. Soboty a neděle ve skalách Labáku nebo Prachově či bývalé NDR. Od pondělka do pátku v pracovním procesu stráveným většinou sněním o životě lezců „venku“, tedy spíše o jejich možnostech cestování a lezení v Alpách, Yosemitech a Verdonu. Jména jako John Gill, Ron Kauk či Henry Barber jsme vyslovovali s úctou a obdivem. Používali je k podpoře vlastního výkonu. Když jsem se v prdeli někde vysoko nad kruhem třásl strachy, stačilo aby Zdeněk zařval: „Makej Henry“ myšleno Barber, hned to šlo.

Pak jsem se to u nás v Děčíně doslechl: „Weingartlovci jedou do Ameriky“, znělo z každých úst ve skalách.

„To jim to tam natrou“, říkali optimisté.

„Hovno tam vylezou“, zas ti, kteří jim nepřáli.

Tiše jsem záviděl a připravoval se na vojnu, kam jsem nastupoval na podzim roku 1983. Pak jsem jednou potkal Zdeňka a říká: „Čau Hudy! Brácha se zranil, nechceš jet místo něj?“

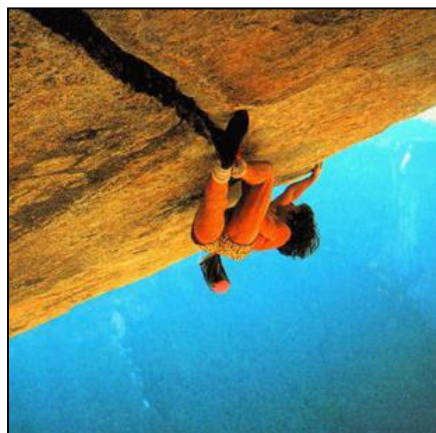
„Hned, ale za co?“

„Půjčím ti na letenku, na cestování si tam vyděláme, někdy mi to vrátíš.“

Samozřejmě jsem tuto velkorysou nabídku přijal a zároveň si ji zapamatoval. Vždyť v té době to byla moje roční mzda. Proto i dnes, když přijde kamarád ze skal s prosbou o pomoc, těžko odmítám a snad i tímto splácím to, co mi oni dali i když v dnešní době často musím změnit ve svých poznámkách kolonku půjčka na kolonku dar (snad si někteří vzpomenou).

Samozřejmě, že odjezd nebyl tak snadný. Výjezdní doložka, deviza atd. zase přes kamarády.

Snad jsem začal příliš zešířena, ale chci, abyste alespoň trochu pochopili, jak v té době byly Yosemitey daleko. Opravdu bylo tenkrát snazší vylézt s Rusi do vesmíru, než lézt Separate Reality.

*(Wolfgang Güllich
free sólo v cestě Separate
Reality)*

Když jsme po, pro nás obrovském dobrodružství, tedy letu do New Yorku a poté vozem do Californie, vykoukli se zatajeným dechem na Yosemitecké údolí, věděli jsme, že ani v našich nejodvážnějších snech o lezeckém nebi, jsme toto nečekali.

Sjeli jsme dolů a zaparkovali u Camp 4 (Sunny Side). I dnes, když tam přijedu, naskočí mi husí kůže. Běželi jsme se podívat na slavný boulder Midnight Lighting a čuměli. To nám zůstalo dodnes. I když v posledních letech jsem se k vylezení tohoto bájněho Boulderu přiblížil nejvíce, další úraz z motocyklu to zřejmě odsunul na později. Ovšem díky tomu píšu, co teď čtete.

Za pár dní jsme tam byli jako doma a v obchodech jsme dokonce viděli i friendly. Cenovka na jednom kusu mi sdělila, že když byl doma dobrý měsíc, mohl bych si koupit i větší velikost. Se slovy „Tom Frost to taky neměl“, jsem odešel zpět do tábora. A začal si balit. Vzhledem k tomu, že můj velký vzor Míra Šmíd lezl v roce 1977 na El Cap Dihedral Wall, rozhodl jsem se, že i já, osmnáctiletý zobák, si Capa dám sólo a zvolil jsem jednu z rozhodně nejkrásnějších a nejdelších cest, tedy The Nose.

Moje vybavení vypadalo takto: 1 lano 50 m česká 9, 1 lano 50 m 8 ederlid, 1 sada stoperů za Labák, 1 sada hexu samo domo, 1 osma, 1 spacák, 2 x jümar Švýcarsko, 1 úvazek Julius Řezníček z Jílového, 1x vzpomínka na friendly a heslo československých lezců: „Manekýni od Juty lezou pouze na tuty“. A vše jsem naházel do klasické popelnice ušité z plachty zcizené na ávii, k tomu něco vařených brambor a vajec, což nebylo drahé. Pod nástup jsem vyrazil již večer, abych ušetřil 1 USD za camp. Lehl si pod stěnu a sledoval hvězdnou oblohu stýkající se s obrovskou plochou stěny. A nevěřil tomu, že jsem tam, snad se i budil strachy, aby mi toho Capa nikdo nevzal.

Ranní californské slunce mě provázelo při nástupu do stěny. Vylezl jsem jednu lehkou délku bez jištění ještě s batohem na zádech a dostal se na místo, kde začíná již vážné lezení. Z několika sólových zimních výstupů v Tatrách jsem měl již zažitý systém jištění, který spočíval v tom, že jsem konec lana uvázal do štanu. Na lano vedoucí od štanu, zhruba jeden metr níže zavěsil ruksak z důvodu utlumení případného pádu. Do úvazku jsem připnul jümar a na druhý konec lana se pro jistotu navázal, kdyby jümar nevydržel nebo se při manipulaci vycvakl. Lano v jümaru jsem posunul o délku, kterou jsem předpokládal, že bez obtíží převezu a dostanu se do místa, kde budu moci opět lano v jümaru povolit o další potřebné metry. Samozřejmě, že se mi občas stávalo, že se lano napjalo zrovna v nějakém obtížném kroku a pak, držíce se jednou rukou v chytu nebo spáře, povoloval zaseklý jümar. Každý kdo lezl ve stěně El Capitan dokáže pochopit, jak nepřijemné to občas bývalo.

Přebral jsem svou hromádku vercajku, která ve srovnání s El Capitanem vypadala skutečně chudě. S touto přípravou jsem nastoupil do první délky cesty Nosu. Po několika metrech lezení jsem pochopil, že vzhledem k mému vybavení, to nebude zas tak snadné a dostal se do 30ti metrové výšky, kde na mě čekalo jedno obtížnější místo, na které mě upozornili již kamarádi v kempu. Proto jsem si pod tímto výšvihem založil raději dva hexentry, trošku se zmačkl a místo překonal a dosáhl prvního štanu. Tím skončila příjemnější stránka věci první délky, tedy lezení. Teď jsem se musel odvázat, lano zafixovat ve štanu, slanit zhruba 40 metrů. Po cestě dolů jsem vybíral vercajky. Dole jsem zrušil štan, na konci lana zanechal ruksak, vyjümaroval zpět 40 metrů nahoru a na závěr jsem si ještě pro

zahřátí vytáhl ruksak, ve kterém bylo mimo vybavení ještě 15 litrů vody, takže se mi orosilo čelo. Ale moje motivace v té době byla opravdu velká, takže jsem se akorát otřel a začal lézt dál.

Druhou, třetí a čtvrtou délku jsem zdolal poměrně snadno a dostal se na Sickle Ledge, kde mě uvítali dva maníci evidentně nabalení na delší pobyt ve stěně. „Hello, jak jste dlouho ve stěně?“ „Tři dny. A ty?“ „Tři hodiny“, odvětil jsem.

Vzhledem k tomu, že hoši byli z Alžíru a měli navařený plný kotel jídla, mi byli neobyčejně sympatičtí. Nabídnutou lžící jsem samozřejmě neodmítl a pustil se s nimi do jídla. Řekli mi, že se chtějí během 14 dnů dostat na vrchol. Kdy já, se již neptali. Vzhledem k tomu, že příliš nespěchali, mě ochotně pustili před sebe. Protože tato délka ze Sickle Ledge je poměrně lehká, lezl jsem ji bez jištění a s batohem a dostal se až na začátek strmého komína, z kterého jsou dva pendly na začátek trhliny vedoucí na Dolt Tower. Tenkrát ještě na všech standech nebyly fixní nýty, takže jsem na začátku trhliny zafixoval ve dvou hexentrech, přejümaroval zpátky na začátek pendlu, zrušil štand, přicvakl na sebe ruksak a dlouhým pendlem se zhoupl pod svůj nový štand. Se zatajeným dechem jsem snad největší rychlostí v životě vyjümaroval 40 metrů, abych se přesvědčil, že hexy opravdu drží.

Nevím, jestli to bylo v souvislosti s touto délkou, či alžírskou stravou, ale zjistil jsem, že si budu muset velmi rychle ulevit a nemohu čekat až dolezu na nějakou polici. Proto se slovy: „Kluci promiňte“ jsem si stáhl kalhoty stojice na smyčkách a vykonal, co již nesneslo odkladu. Zmizelo to pod mnou docela velkou rychlostí a ze zdola jsem slyšel nadávat mé kamarády z Alžíru. Věděl jsem, že není cesty zpět. Snad i to byl důvod, proč jsem tenkrát toho Capa zdolal.

Začal jsem dále lézt tenkou trhlinou, která se rozšiřovala v žabovou spáru. Lano skončilo a zjistil jsem, že musím zaštrandovat opět v hexentru a navíc s myšlenkou, že do spáry, která pokračuje, mi zbývá už jen jeden vhodný velikosti. Věděl jsem, že po přečtení této spáry, mě čeká pár lehčích délek a dostanu se na místo plánovaného prvního bivaku – El Cap Tower.

Zastrčil jsem ruce do spáry a začal pomalu s rozvahou stoupat, abych si ušetřil sílu. Pohled dolů na můj štand z jednoho hexentru mě přesvědčil o tom, že by rozhodně nebylo rozumné se zde svalit.

Spára se rozšiřovala. Vzpomínám si na pár posledních metrů velmi dobře, protože mi začaly ruce v širočině prosmekávat a síla trochu docházela. Založil jsem jediný

hexentr, který do té spáry pasoval a pustil se do posledních metrů širočiny vedoucí k polici, na které byl štand.

Nevím jestli to bylo strachem či skutečně vysílením, začal jsem ve spáře čím dál víc projíždět, až jsem zjistil, že již nemám sílu. Během několika vteřin jsem prostě začal padat...

(Pokračování příště.)

Výstup na JEHLU

Lezení v Sardinii

KAREL HOFMAN
HK VARNSDORF

Ráno vstáváme jako obvykle mezi 7. a 8. hodinou, samozřejmě ranní. Najíme se, sbalíme vše potřebné a vyrážíme na pobřeží *Cala Goloritze*. V průvodci je napsáno, že cesta trvá 1,5 až 2 hodiny, my to i s focením stihneme za 2 hodiny. Cesta vede z počátku po rovině územím všemožných hospodářských zvířat a později mírně stoupá do sedla a zhruba 2/3 vzdálenosti strmě klesáme po kamenitých serpentinách až k moři.

Po cestě se kocháme výhledy na Jehlu, která je vidět již z dálky. Při příchodu vítězí krátká koupel v osvěžujícím moři, nádherné místo. Pláž složená z bílých oblázků různé velikosti a modrozelená barva moře jako v Karibiku. V průvodci nelhali. Při sušení mého nahého těla sleduji jehlu a s Arnoštem hledáme předem zvolenou výstupovou cestu za 6B od italských lezců *Alessandro Gogna* a *Manolo Zanola* s názvem *Simfonia Dei Mulini Avento*. Je to nejlehčí cesta na *Aguliu* (Jehlu). Již z dálky jsem hodnotil jako zajímavý exponovaný komín ve 3. délce za 5C.

Asi po hodině konečně vidíme Tomáše s Martinem na prvním štandu. To je pro nás znamení a proto vyrážíme od moře pod nástup jen několik minut chůze do kopce. Při oblékání sedáků a třídění materiálu seznamuji Aničku, naši spolulezkyni z Prahy, s prací se žimarem, pro případ, kdyby nejtěžší čtvrtá délka dělala problémy. Když jsme přišli přímo pod stěnu, kluci již stačili slanit z prvního štandu na zem. Když jsme se ptali, proč nejdou dál, slyšel jsem jen špatné věci, ne-li nadávky: „rozlámanej humus, žádný nejty, nejasné pokračování“ atd. Popravdě řečeno, trochu jsem se zalekl, ale vůle po výstupu byla silnější.

Po obezřetném vylezení první délky jsem byl nadšen dolomitským stylem lezení i jištění. Všude kde bylo třeba, byly zatlučeny kvalitní skoby. Druhá délka za 4B (v délce asi 20 m) byla zajištěna pouze jednou skobou, zbytek z vlastních zdrojů, jedna osmička, jinak choďák. Musím ještě podotknout, že před námi byli nalezlí dva Sardové, kterým to moc nešlo a začalo mě strašně srát, že už na druhém štandu rozbalili svácu a půl hodiny ji do sebe tlačili a ještě mě jeden z nich drze nabízel nějakou oplatku, což jsem odmítl. Ještě chtěl, abych ho vyfotil

na jeho vobouchanou Yasiku. Konečně odlezi a já už dobírám Arnošta. Ten pak dobírá Aničku u druhého štandu. Druhý Taloš konečně vyfuněl 5C komín a tak můžu vyrazit. Pro nás píská docela sranda, zvlášť když jsou na asi 15 metrech čtyři tutový skoby. Expozice to byla slušná, opět čekám půl hodiny než odleze druhé, abych mohl dobrat Arnošta. Árny to vyběhl, ale Anička, nezkušená, nepískáčka, ta to odfuněla jako Taloš s báglem. Jsme opět všichni tři. Před námi je klíčová délka za 6B. Jak jsem koukal – dost hladkej kout. Snad to nějak půjde. První dvě skobky přelézám ve výrazně větší pohodě než Taloš, který lezl na druhým fousu, a který neustále řval „recupera“. Cvakám nejť, potom druhý, šnečím tempem se posouvám centimetr po centimetru, nakonec usuzuji, že to asi nedám vkuse. Když mi dochází síla v levém stehně, sedám do lana. Po minutě to zkusím znovu a cvakám skobu a když nenalézám ani centimetrovou lištu na přidržení se, беру za expresku. Svědomí uklidňuju tím, že na hraní není čas. Řádně vyklepán si pod výlezem zakládám malého frenda, ještě dva metry a jsem na štandu. Dobírám Árnyho, stejné problémy řeší stejným stylem. Anička používá více expresek, ale hlavní je, že postupuje. Já jsem ještě předtím odlezl asi 10 metrů lehkého traverzu za 3 na další štand. Tam opět čekáme až Taloši odlezo, jinak dobrý chlapíci, zvedač asi 55 let a vozič asi 27 let. Docela jsme si pokecali, času bylo dost. Další délka byla za 6A. Když jsem viděl prvotaloše jménem „Sérža“, lezl to stylem technického lezení šedesátých let, až na ty friendly, ve kterých seděl. Já jsem si vychutnal techniku lezení prstových spárek s docela slušnou vzdáleností skobek od sebe. I na frienda č. 1 přišel čas. Asi 25 metrů skutečného lezení neustále za 6A. Pro Árnyho i pro mě asi nejhezčí délka. Anička měla zřejmě jiný názor, protože tato délka jí ubrala hodně ze zbytku sil. Opět jsme se všichni sešli na štandu a to posledním. Druhé Taloš konečně doleží na vrchol.

Poslední délku za 4C si Árny vybral na prvním konci lana. Během chvíle cvaká několik skob (dvě), zakládá dvě smyčky a mizí na vrcholu. Pak proběhnu já a nakonec Anička. Té to sice nejde tak rychle, ale přesto je nahoře za pár minut. Na vrcholu začíná být trochu těsno. Podáváme si ruce. Taloši začínají šnečím tempem slaňovat. Jediné, co mě na jejich výbavě potěšilo, bylo lano. Bylo to totiž Lanex Rocy, 60 m dvoubarevný. Než slaní ke štandu, máme dost času porozhlédnout se po okolí a udělat několik společných diáků.

Je to fantastická scenérie. Začíná se stmívat, je asi 20 hodin a my těch 150 metrů lezli asi 8 hodin, strašně.

Kvapem slaňujeme na dvou padesátkách, spíše na jedné, druhá má asi jen 42 metrů (několikrát zkráceno). Zvolil jsem přímější dráhu slanění než Taliáni. Když motáme lana, teprve doslaňovali na zem. Šneci! Takhle by ve větších skalách asi bivakovali. Balíme matroš a mažeme k moři, nezbytné smočení ztvrdlých nohou v potemnělém moři, někdo (Anička) smačí celé tělo. Rychle do sedla než se setmí. Arnošt s odpočatým Milošem ženou do toho krpálu jako splašení, já s mrchou na hrbu nějak nestíhám. Po cestě předháníme naše italské kolegy (i pěšky jim to jde pomalu), poslední podání ruky a letmé pohledy, asi už je nikdy neuvidíme, a pádíme dál.

Po cestě ze sedla dolu jdeme již za tmy, musíme opatrně našlapovat, skalnatý terén je bez světla zrádný. Do kempu přicházíme ve čtvrt na jedenáct a zjišťujeme, že jsme udělali osobní rekordy v rychlosti chůze.

*Za hezký výstup
chci poděkovat
Arnoštovi
Haufertovi,
Aničce
Popovičové a
samořejmě
kolegům Italům.*

Vysoký Šváb

TEXT: JIŘÍ HOUBA CHÁRA

DiGIFOTO: ZDENĚK VAISHAR
CAO DĚČÍN

V a c h e m e n t Bon – tento nostalgicko stupidně rozkošný výkřik se stal jakýmsi motem, které nás provázelo po celou dobu našeho nedlouhého výpadu do vápencových stěn jedné z alpských oblastí....

Oblast Hochschwab (důvěrně námi přezdívaná Vysoký Šváb) se nachází v Rakousku, severně od měst LEOBEN a BRUCK. Jede se do lázní Aflenz a odtud přes vesničku Fözl až na místo zvané Schwabenbartel. Pak pěšky na horskou chatu Fözlalmhütte.

Tady jsme rozbili náš tábor. Pod nástup to je pouhých 20 minut. Chceme lézt na štít Schartenspitze několik dnes klasických, dříve extrémních cest. Stěna je vysoká asi 250 m. Vrchol je v necelých 1800 metrech, takže se jedná spíše o sportovní lezení v krásných vápencových stěnách.

Nic se nezdaří podle plánu – tak zní jedna ze základních pouček Murphyho filozofie. A funguje. Dva dny (polovinu našeho plánovaného pobytu) přší z cínové oblohy a fouká tak, že nám to několikrát srovnalo stany se zemí a zohýbalo tyčky.

Zoufalí lezeme v dešti alespoň normálkou na Schartenspitze a pak to vzdáváme. Na sestup nám zní umíráček ze zvonu na vrcholovém kříží, kterým víchř tak lomcuje, že zvon zvoní.

Při sestupu do doliny k našemu vozu, potkáváme kamarády z oddílu, kteří mají pod vedením Karla Běliny v plánu stejné cesty. Dělíme se s nimi o čerstvé zážitky a přejeme hodně štěstí = pěkné počasí. Pak se přesouváme na Peilstein, kde nám vysvítá naděje, že si alespoň trochu v Rakousku zalezeme.

Peilstein again..

KUDRNÁČ, ŠTĚPÁN, VAISHAR, CHÁRA
CAO DĚČIN

Když jsme měli za sebou nelehké rozhodnutí, že kvůli počasí vypadnem z Hoheschwaba, zbývalo vybrat místo, kde bychom měli na lezení větší šanci. Naštěstí jsme sebou měli poslední číslo **CAO News**, kde Jakub Kronovetr podrobně popisuje oblast Peilstein. A měli jsme vybráno.

Kubův popis oblasti i příjezdu do ní byl přesný, takže již za několik hodiněk stoupáme stezkou pod vábivé bílé vápencové

skály. První lezci, na které jsme zde narazili, byli Irča Havlíčková, Libor Vinklát a autor článku Jakub!

Od kluků se nám dostává několik tipů na nejhezčí cesty a začíná opravdu pěkné lezení, většinou cest kolem 6 stupně, kterých je tu nejvíce. Do večera jsme jich stihli šest.

Ráno nás při snídání navštěvuje udatný strážce oblasti. Je mu evidentně líto, že nás nenačapal při bivakování. Udělil nám alespoň něco ponaučení a pak zmizel stejně rychle, jako se objevil.

Strážce pořádku pod Peilsteinem. Jářku, dobrých 120 kg živé váhy...

Bylo krásně a my před sebou měli několik posledních hodin nádherného lezení. A ponaučení? V nouzi nejvyšší nám pomohlo CAO News... Díky Kubo!

(DiGiFoto © Zdeněk Vaishar, Jiří Kudrnáč)

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ
(VLADISLAV A DAVID NEHASILOVI, PAVEL KÝSA BECHYNĚ)

Vysoká Lípa

Kulisák - Skákající klauni 1/III

David Nehasil, J.Svoboda

16.6.2001

V náhorní stěně koutem v masívu na polici (hodiny), traverz vpravo k břízce a odtud skok na vrchol.

Labské údolí - Pravý břeh

Synagóga - Přímý Advokát VIIIc

Burda Michal, Rostislav Sedliský

8.7.2001

Přes 3K přímo k prvnímu kruhu Advokáta chudých.

Kormidelník - Nautilus VIIIb

Burda Michal, Rostislav Sedliský

21.6.2001

Nástup jako Honzíkova cesta ke 3K, pak vlevo po žeburu a dále přes 6 bh ke slaňovacímu oku.

Doutník - Dlouhý popel VIIc

Vladislav Nehasil x Pavel Henke

12.7.2001

Podél levé údolní hrany (2 kruhy) stěnou na vrchol.

Tatman - Život mě štíp IXb

Jan Paul x Pavel Henke

23.5.2001

Levou částí stěny přímo přes 3 kruhy, výše převisem na vrchol.

Tatrmán - Varianta Chvastoun VIII

Jan Paul x Pavel Šíma, P.Henke

25.5.2001

Od 2.kruhu doprava a trhlinou, výše žebrem a zpět ke 3.kruhu.

Tatrmán - Benefice černých koní IXb

Pavel Henke x Jan Paul

30.5.2001

Stěnou při pravé hraně piliře přes 2 kruhy, výše koutem na vrchol.

Vežír - Vypust'ťe džina IX

Jan Paul x Pavel Henke

6.6.2001

Vlevo od cesty "Aladinova lampa" hranou přes 3 kruhy ke kruhu cesty " Sedm větrů" a tou na vrchol.

Karlova stěna - Časový spínač VIIIc

Pavel Henke x Pavel Bechyně x Erich Melzer x Jan Paul

9.7.2001

Vpravo od cesty "Jižní vítr" stěnou přes 3 kruhy přímo na vrchol.

Karlova stěna - varianta Dunivý hrom VII

Pavel Bechyně, P.Henke, Štěrba, E.Melzer

10.7.2001

Údolní spárou ke 2.kruhu a šikmo vpravo stěnou přes (kruh) na vrchol.

Krab - Večerní příliv VIIIa

V. a D. Nehasilovi

4.7.2001

Severní stěnou přes 2 kruhy přímo na vrchol. (těžké k 1. kruhu a kolem něj)

Ledová stěna - Sněžný muž VIIIa

Vladislav Nehasil

2001

Vpravo od cesty "Gabarrou" podél vhloubení, výše stěnou přes 3 kruhy a 4.dodatečný kruh na hranu piliře. Tou na balkón /hodiny/.

Jako "Severní vítr" na vrchol.

Žlutý pilíř - Deštivé léto VIIIa

Vladislav Nehasil

2001

Vpravo od komínu stěnou přes kruh do spáry (*) a tou do výklenku.

Přes převis na balkón a stěnou ke kruhu cesty "Podkovák". Od kruhu přepad (přes komín) do žlabu a jím na vrchol.

* - bude osazen dodatečný kruh

Karlova stěna (masiv) – Časový spínač VIIIb.

Pavel Henke x Pavel Bechyně, Erich Melzner

9.6.2001

Vpravo od cesty Jižní vítr stěnou přes 3 kruhy na vrchol.

Karlova stěna – Dunící hrom (var. Údolní spáry) VII.

Pavel Bechyně, Pavel Henke, Martin Štěrba, Erich Melzner

10.6.2001

Cestou Údolní spára ke 2. kruhu a dále vpravo stěnou přes třetí kruh mírně vpravo na vrchol.

Jetřichovice

Kužel Vilemíniny stěny – Bowling VIIIc.

Pavel Henke, Pavel Bechyně

12.5.2001

SV převislou údolní hranou přes hodiny ke kruhu. Přímou a vpravo na polici a šikmo vpravo stěnou ke kruhu Staré cesty a tou na vrchol.

Kužel Vilemíniny stěny – Trefa do černého VIIIc.

Pavel Bechyně x Pavel Henke

12.5.2001

Středem údolní převislé stěny, vlevo přes kruh do sokola a jím na polici. Stěnou, převisem (2. kruh) přímo na vrchol.

Rájec

Cukříček- Joint Ventures VIIIb.

Michal Těšínský, Pavel Bechyně

7.7.2001

Nástup cestou Dětský komín, dále šikmo vlevo přes kruh hranou na vrchol.

Ariane – Ganja VIIIb.

Pavel Bechyně, Michal Těšínský

7.7.2001

Jižní stěnou přes 2 kruhy přímo na vrchol.

Ariane – Green point VIIIb.

Michal Těšínský, Pavel Bechyně

7.7.2001

Středem Z stěny spárkami na vrchol.

Ariane – An & Ea VIIa.

Michal Těšínský, Pavel Bechyně

14.7.2001

SZ hranou přes kruh na vrchol

Pražská – Arrideverci Domenico VIIIb.

Pavel Bechyně, Michal Těšínský, Jiří Šťastný

14.7.2001

Nástup S cestou, dále přímo přes kruh na vrchol.

Pražská – Pružina VII.

Pavel Bechyně, Michal Těšínský, Jiří Šťastný

14.7.2001

Starou cestou, dále vlevo na šikmou polici a pravou hranou přes kruh na vrchol.

ŠUŠKÁ SE...

Ø Že prý na příštím oddílovém mejdanu bude opravdu veselo! Proláklo se totiž, že v našich řadách máme schopné, ba téměř profesionální, hudebníky, že ano, Mirko a Milane Špatenkovi...

STŘÍPKY

Svatba Árnyho...

VARNSDORF

23. ČERVNA 2001

Těžko říci, jak se přihodilo, že jsme vás zapomněli informovat o tak důležité věci, jakou je svatba horolezce! Nebudeme se vymlouvat na nějakého „zmolu“, ale raději to rychle napravíme:

Památného dne 23. června 2001 v 11 hodin si na varnsdorfské radnici, po zralé úvaze a zvážení všech okolností, řekli jednou pro vždy své YES, Kačka Látalová a Arnošt Arny Haufert.

A tak se dva milenci z tohoto světa rozhodli své vlastní štěstí pověsit si na krk...

Kačko a Arny – za celý oddíl CAO Děčín přijměte opožděnou gratulaci a přání všeho NEJ!!!

-jch-

Úkol splněn...

DĚČÍN
27. ČERVNA 2001

Takto stroze se včera večer ozval po telefonu Karel Bělina z Rakouska. Nic jiného jsme ovšem neočekávali. Už když jsme ho v oblasti Hochschwab potkali, byl pevně rozhodnutý vybrané cesty z knihy „100 extrémních výstupů v Alpách“ vylézt za každou cenu. I z jeho spolulezců Dana Hölzla a Michala Švajgla vyzařovalo stejné odhodlání. Po splnění úkolu se horolezci přesunuli do další alpské oblasti, vstříc dalšímu dobrodružství. A že jich hoši za těch 14 dní ve stěnách prožijí požehnaně, o tom nepochybuje asi nikdo...

Setkání kamarádů horolezců z CAO Děčín v Alpách. Zleva: Daniel Hölzl, Michal Švajgl, Jiří Chára, Jiří Kudrnáč, Karel Bělina, Petr Štěpán a za DiGiFotoaparátem Olympus Zdeněk Vaishar. Hochschwab, Rakousko.

Lezení v Národním parku ČŠ

VLADISLAV NEHASIL
DĚČÍN

Proběhla jednání VK s NP ČŠ ohledně lezení v parku, která přes četné připomínky VK dopadla kompromisem pro obě strany. **Lezení v parku je povoleno po hnízdění ptactva, tj. od 1.7. - 28.2.**

Výjimku tvoří dle oblasti několik málo věží, kde je lezení povoleno celoročně (nejlíp jsou na tom Jetřichovice, nejhůře oblast Vysoká Lípa, soutěsky, Kyjov a Tokáň).

Další kroky komise:

Požádání ředitele NP Saské Švýcarsko (Německo) o zaslání jejich návštěvního řádu.

Ředitel NP ČŠ přislíbil, že se zasadí o mapování lezecké činnosti v parku. V případě, že nebude docházet ke konfliktům mezi horolezci a ochranáři je ochoten jednat o možnosti rozšíření horolezeckých objektů pro celoroční lezení.

VK upozornila ředitele CHKO Ing. Hentschela na četné černé skládky na masívech u obce Labská stráň (věž Střípek a masív Majdaléna) a podél silnice Hřensko - Děčín.

Zatím bez odezvy.

Dále VK hledá možnosti v případě vyhlášení Národní přírodní rezervace Kaňon Labe a nepovolení výjimky MŽP o zákazu horolezecké činnosti. Zatím bezúspěšně.

VK osadila slaňovací kruhy na masivy: nad Prazdroj (Hektor) 1x, nad Kruh za kruhem a nad Cesta z nouze (Velká bašta) 2x, Rosťa Sedliský s Michalem Burdichem nad cestu Pravobok (Titanik) a ve Vysoké Lípě na věž Kulisák 1x.

Proběhla výměna železných borháků za kruhy na cestě Severní vítr (Ledová stěna) 2x a na cestě Picasso (Španělská stěna) 1x VK byla upozorněna na nedodržování pravidel lezení na skalách, hlavně lezení za mokra a vlhka.

Dle pozorování VK: Nejlezenější cesta letošního roku je Liga neregistrovaných VIIIb (Velká bašta).

Kulturní always

PAVEL CHROUST VOTICKÝ
TEPLICE

**V Mosambiku Zambezi
rozlila se po mezi
z železa teď zbude rez
Mosambiku! Nezambezi!**

...a v poslední době rád
volám na dívčiny:

„Erazim do tebe Kohak!“

Čau, ChroustJazz

Mistrovství České republiky v rychlolezení na umělé stěně

NOVÝ BOR - 26. 5. 2001

V sobotu 26. května přivítala hala TJ Jiskra Nový Bor účastníky Mistrovství České republiky v rychlolezení, které proběhlo na nově postavené stěně. Z celé republiky se sjelo téměř čtyřicet závodníků, kteří v pěti kategoriích bojovali o titul mistrů republiky.

Závodilo se v profilu stěny jenž je cca pět metrů převislý a deset metrů vysoký. Jinak největší převis stěny dosahuje jedenácti metrů! Po slavnostním zahájení, při kterém nechybělo zaznění státní hymny, se závodníci v kvalifikačním kole rozřadili do dvojic, které se vyřazovacím způsobem probíjeli do finále. Časy potřebné dostat se na stupně vítězů se pohybovaly pod deset sekund a absolutně nejrychlejší čas byl 6,20 s!!! Celý závod byl zorganizován na velmi vysoké úrovni, včetně doprovodných programů.

Mistrovství bylo též nominačním závodem na Mistrovství světa v rychlolezení.

LIBOR HROZA

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Mistrovství České republiky v rychlolezení na umělé stěně
Nový Bor 26. 5. 2001

Kategorie: muži a junioři

1.	Hrkal Slávek	H.O. Varnsdorf
2.	Janoušek Jiří	H.O. Hejnice
3.	Kadlec Daniel	Kentaur
4.	Rachmetov Kairat	Kazachstán
5.-14.	Potůček Miroslav	Geodet Česká Lípa
	Tesař Martin	H.O. Hejnice
	Kunz Zdeněk	H.O. Nový Bor
	Fiala Petr	H.O. Kladno
	Svítek Vladimír	Geodet Česká Lípa
	Charvát František	H.O. Kladno
	Ešner Kamil	H.O. Nový Bor
	Vyleťal Michal	H.O. Tisá
	Melichar Zdeněk	H.O. Hejnice
	Rosůlek Michal	H.O. Děčín

Kategorie: ženy a juniorky

1.	Melicharová Petra	Alpinus, Triop
2.	Trnková Lenka	Spoltrade Ul. Saltic
3.	Wunscheová Petra	H.O. Extrém Jablonec
4.	Červenková Jana	HUDY sport
5.	Švihovská Kateřina	H.O. Nový Bor

Kategorie: dorostenci a junioři

1.	Hrkal Slávek	H.O. Varnsdorf
2.	Kunc Zdeněk	H.O. Nový Bor
3.	Tesař Martin	H.O. Hejnice
4.	Bláha Jakub	H.O. Kadaň
	Kubelka Tomáš	
	Steinz Radek	

Kategorie: žáci

1.	Hroza Libor	Singing Rock, Saltic
2.	Otta Jiří	ULA- Slávia
3.	Staněk Jaroslav	SSAR-Turnov
4.	Kříž Jakub	H. K. Bělá
5.	Cimler Adam	
	Slach Matěj	
	Mervinský Matěj	
	Rázek Richard	
	Jerič Tomáš	
	Janoušek Jan	
	Honz Ronald	

Kategorie: žákyně

1.	Karešová Eliška	Slávia Liberec
2.	Hrozová Lucie	Saltic, Singing Rock
3.	Gláserová Martina	Slávia Liberec
4.	Kadlecová Světlana	Kadaň EVT.T

Celkový počet startujících 37.

LIBOR HROZA

Skandinávský Silvestr 2001

IV. ROČNÍK SPOLEČENSKÉ AKCE CAO DĚČÍN

Ve čtvrtek 21. června 2001 proběhl v restauraci **Kartáč v Bělé** za bujarého veselí **IV. ročník společenské akce CAO Děčín Skandinávský Silvestr 2001.**

A bylo to opravdu divoké i když trochu jinak, než jsme si představovali! Již v předstihu objednal **Jarda Uher** stůl pro 12 lidí a ve čtvrtek s napětím očekával, kolikže rozjásaných horolezců dorazí. A byl opravdu překvapen – dorazil 1, slovy jeden - **Vašek Storzer**.

Ovšem chlapci věděli, že **zásadní astronomická událost** se prostě nedá jen tak přeložit a proto přistoupili k úkolu, který před nimi vystanul opravdu **zodpovědně**. Alespoň na dálku s nimi byli i další hošani z CAO Děčín, kteří tou dobou uháněli Rakouskem vstříc lezeckým dobrodružstvím.

Nezbývá než dvěma statečným horolezcům, kteří neváhali vzít na svá bedra tak zodpovědný úkol, velice poděkovat za udržení jedné z milých tradic.

Nejdelší den se zvolna změnil v nejkratší noc v roce a my se již opět řítíme vesmírným prostorem daleko od životodárného SLUNÍČKA. Ale už teď se těšíme na příští rok a „Skandináváka“ opět oslavíme...

(A co vy ostatní?! Budete opět doma u televize?)

VRCHOLKY.CZ – ZKUŠEBNÍ PROVOZ

VLASTIMIL DOMES

Čaute,

- 1) stránky dozruly obrovských změn v designu a technické koncepci. Nyní již není obrazovka rozdělena do několika oken, ale celé zobrazení je stále v jednom okně - v souladu. Téměř neustále probíhá spolupráce s databází MySQL. Každá stránka se generuje z databáze. Změnil se design na decentní šed místo křiklavé zelené.
- 2) Lze se přihlásit hned na titulní stránce.
- 3) Na úvodní stránce je odkaz na Hudy sport.
- 4) Obsahově se stránky téměř nezměnily.
- 5) Dnes jsem zaplatil 1680,- Kč za registraci domény + 1. rok správy domény. Další roky to bude již jen 800,- Kč. Ještě za 3 měsíce bude roční faktura na webhosting (cca 2.500,- Kč). Musíme se domluvit, jak budeme řešit finanční stránku věci.

- 6) Stránky na internetu jsou rychlejší než při testech na mém lokálním PC!!! Myslím, že rychlost je víc než dostatečná. Trochu jsem se obával, protože na každé stránce se zpracovávají databázové dotazy, poté se stránka dynamicky vygeneruje a teprve poté odešle prohlížeči. Opravdu máme dobrý webhosting.
- 7) Stránky ještě nejsou zcela hotové, proto si zatím můžete prohlédnout zkušební provoz na www.vrcholky.cz/test. **POZOR!** Ostré i testovací stránky běží nad stejnou databází! Vaše účty včetně hesel zůstaly zachovány, není nutné se znovu registrovat.
- 8) Předpokládám dokončení asi tak do 1-2 týdnů a poté zahájení ostrého provozu s novými stránkami. Pak se budu věnovat dalším oblastem, diskusním fórům a bazaru.
- 9) Prosím o kritiku - design, rychlost, obsah.

Vlasta

Vyjádření Vrcholové komise (VK) pro oblast Bořeň a okolí:

I.) K cestě Aligátor

Popis cesty vč. doplňujících informací dle dodaného protokolu:

- a) Cesta se nachází v Jižním prostoru Bořně, v sektoru Nádvoří - Přepadlý pilíř. Autory cesty jsou Aleš Michálek, Jiří Zika a Jan Malkus z HO Most. 1. RP přejezd provedl A. Michálek, dne 28. 4.2001, navržená obtížnost tohoto přejezdu je 8+/9- UIAA.
- b) Popis cesty: Podél převislé údolní hrany Přepadlého pilíře, přes 5 borháků na vrchol pilíře.
- c) Osazení jištění bylo provedeno shora, v říjnu 2000. Některé chyty a stupy byly zpevněny lepidlem HILTI. Klíčový chyt (mezi 2. a 3. borhákem) byl po ulomení přilepen a „domazán“ betonem.
- d) Autoři prohlašují, že cesta byla udělána shora, ale že není umělá (modelovaná).
- e) Vrcholová komise (dále jen VK) pro oblast Bořeň byla seznámena s doručeným protokolem od A. Michálka. Dále měli všichni členové VK možnost detailně si cestu Aligátor prohlédnout. Jelikož se jedná o projekt, který po dobu svého vzniku poutal pozornost velkého množství lezců, požádala VK pro Bořeň o vyjádření i některé lezce z okolních HO.

Rozhodnutí:

- f) VK rozhodla po projednání a následném hlasování cestu Aligátor ZRUŠIT. Přičemž bylo přihlédnuto i k názoru poptaných lezců vč. názoru členů sousední VK (VK pro oblast Krušných hor a Středního Poohří).
- g) Autoři tohoto projektu Aleš Michálek, Jiří Zika, Jan Malkus z HO Most uvedou skálu do původního stavu. V tomto případě se jedná pouze o demontáž fixního jištění (nýtů) a to do měsíce od tohoto rozhodnutí – tj. do 6.7. 2001.
- h) Pokud jištění z této cesty nebude odstraněno do požadovaného termínu, provede toto vrcholová komise (po 6.7.2001).

Zdůvodnění:

- i) Cesta byla vytvořena v rozporu s Pravidly sportovního lezení, platných pro nepískovcové skály v České republice.
- j) V cestě je použito několik lepených či lepidlem zpevněných chytů, čímž cesta dostává charakter umělé (modelované) cesty. I když autoři tvrdí, že se jedná o

přidané či jinak upravené (lepené) chyty, ale pouze o chyty původní, zafixované kvůli možnému ulomení, způsob provedení a výsledný dojem z celé cesty tomu však nenasvědčují. I kdyby tomu tak skutečně bylo je tzv. zafixování chytů provedeno obzvlášť necitlivým způsobem.

- k) Lepené či lepidlem zpevněné chyty u této cesty mohou posloužit jako pádný argument pro zástupce „ochrany přírody“. Tato devastace skal horolezci může velkým dílem přispět k dalšímu omezení nebo úplnému zákazu lezení na Bořni.
- l) V případě, že by tato cesta byla schválena a ponechána ve své nynější podobě, stal by se zní nebezpečný precedens pro další „tvořiče“ cest v této oblasti.

II.) K cestám dělaným v rozporu s platnými pravidly pro nepískovcové oblasti.

Poznámky k prvovýstupům na Bořni:

(Tzn. poznámky k ostatním cestám tvořených či již vytvořených „shora“, k cestám s lepenými chytů a k cestám kde není dodržena vzdálenost od sousedních cest)

- a) Cesty uvedené v lezeckém průvodci pro Bořeň (např. Neznámá 7+, Přenýtovaná 7+) zůstávají a nebudou se rušit.
- b) U volných přejezdů původně technických cest (rozuměj cesty s úseky klas. A1 až A4) je možné osadit fixní jištění shora a to v případech, kdy stav původního jištění neumožňuje normální průstup cestou nebo kdyby u dalšího skobování mohlo dojít k poškození skály. Seznam tech.cest – viz Lezecký průvodce pro Krušné hory, Střední Poohří a České středohoří – část Bořeň (1999).
- c) O projektech původně rozdělaných odspodu a později však osazených shora (např. „Pilíř nad Ypsilonovou spárou“ na Střední jižní pilíř, ad. se VK vyjádří do 31.07.2001.
- d) K projektu v pravé, boční stěně Ohniskového pilíře (autor projektu J. Žižka, rozděláno od r. 1999) se VK vyjádří do 31.07.2001.
- e) Pro rozdělaný projekt, tzv. Narovnění, resp. direkt c. Růže pro J. Lennona, který byl v minulosti vylezen jako tech. cesta (VI A4) a která není uvedena v lezeckém průvodci, platí podmínky jako pro tech. cesty – viz bod II.b).
- f) Aby v budoucnu nedocházelo k podobným případům jako je např. Aligátor, doporučuje VK každý uvažovaný, ale i započatý prvovýstup v prostoru Bořně nahlásit. A to některému z členů VK pro tuto oblast. Ta se v krátké době vyjádří zda je možné uvažovaný prvovýstup uskutečnit a za jakých podmínek. Předejde se tím zbytečným nedorozuměním.
- g) V případě, že budou i nadále v prostoru Bořně vznikat cesty dělané v rozporu s pravidly pro lezení v nepískovcových oblastech či nebudou splňovat uvedené v tomto zápisu (Vyjádření VK), bude VK nucena uzavřít prostor celého Bořně pro možnost dělání nových cest, popř. vznikne ohlašovací povinnost před zahájením prvovýstupu.

Na Bořni dne 6.6.2001

Za vrcholovou komisi pro oblast Bořeň a okolí:

**Ladislav Vörös, Stanislav Eminger, Josef Nestler,
Richard Hamak**

Zpráva Vrcholové komise pro oblast Bořeň a okolí: (č. 3 / 2001)

Vzhledem k velkému množství prvovýstupů či projektů, které byly nebo jsou prováděny v rozporu s platnými Pravidly sportovního lezení pro nepískovcové skály v ČR (tj. lepení chytů, nedodržování vzdálenosti od sousedních cest, dělání cest v místech kde je zákaz lezení ad. – viz Rozhodnutí VK z 6.6.2001), Vrcholová komise (dále jen VK) rozhodla :

- 1) Dočasně zakázat provádění prvovýstupů „shora“ a to do konce roku 2001, tzn. do konce svého funkčního období. Nově zvolená VK, která začne pracovat od začátku roku 2002, určí za jakých podmínek bude možné takto tvořené cesty provádět.
- 2) O zavedení tzv. „Nahlášení uvažovaného prvovýstupu“ (dále jen Nahlášení). Toto „Nahlášení“ je možné provést jak písemnou formou (dopis, e-mail) některému z členů VK, tak osobně (tzn. domluvit si schůzku přímo na místě, tj. pod stěnou, kde by uvažovaná cesta měla vzniknout). VK se následně vyjádří, zda je možné uvažovaný prvovýstup uskutečnit a za jakých podmínek.
- 3) O tom, že toto „Nahlášení“ platí i pro uvažované volné přeazy původně technických cest (rozuměj cesty s úseky klas. A1 až A4).
- 4) Vyjádřit se k projektu v pravé, boční stěně Ohniskového pilíře (autor projektu J. Žižka, rozděleno od r. 1999) takto: Uvažovaný projekt byl řádně nahlášen VK v roce 1999. Cestu je proto možné dokončit v termínu do 31.12. 2001, tj. do doby kdy končí funkční období nynější VK. Pokud nebude tento projekt dokončen v tomto termínu, je na rozhodnutí nové VK, zda projekt zruší, či ponechá.
- 5) Vyjádřit se k ostatním sporným projektům takto:
 - Projekt nad ypsilonovou spárou (Stř.jižní pilíř-levá stěna) byl již přejezen (1.RP Jar.Maršík, název Lotrando a Zubejda, navrhovaná klas.cca 8+/9-). Cesta se rušit nebude.
 - Autoři projektu vedoucí ve stěně mezi „Ramenní spárou“ a „Balerínou“ v Tanečním sále nahlásí své jména, příslušnost a způsob osazení jištění VK. Termín: 30.9.2001.
- 6) Tzv. „Nahlášení“ není nutné u již dříve „klasicky“ rozdělaných cest. Ty jsou pod názvem „Projekt“ uvedeny v lezeckém průvodci Krušné hory, Střední Poohří a České středohoří (v části pro oblast Bořeň) z roku 1999.
- 7) Body 1) až 6) této zprávy platí pro oblast Bořeň.

Na Bořni dne 11.7.2001 Za vrcholovou komisi pro
oblast Bořeň a okolí:

**Ladislav Vörös, Stanislav Emingr, Josef Nestler, Richard
Hamak**

ALPINSKÝ ALPINISTICKÝ POHÁR

Zkouška sil do velkých hor

JAN ČERVENÁČEK ŠLECHTA
ALPIN IV PRAHA

Po sestupu polským Obřákem stanulo na startu před Domem Lomnicznym (1002 m n.m.) 7 statečných ze 2 českých alpinistických klubů. Převýšení 600m, vzdálenost ke středu hory nepatrná. Z Polska prosvěcovalo mlhavý závoj

slunce, na české straně seděly těhotné dešťové kapky, zatím schované v mraku. Exkomunikace od všemožných civilizací úplatných autorit v tuto chvíli nehrozila. Pocit individuální svobody se přelil do neúprosného souboje s vlastním tělem, psychikou a morálkou, aby se na vrcholu vrátil v podobě euforie a vnitřního poznání: **jsem to stále ještě já a mohu do velkých hor.**

Na **Bořni** se sešla hrstka závodu věrných a v mužích se konal nástup nové generace. Večerní ohně na vonící louce pod siluetou českého skalního velikána dodávaly závodu klasickou přírodní nemantinelovou atmosféru, kterou se může pochlubit málokterá ze soutěží.

Celkové výsledky jsou po polovině soutěží alarmující pro favority. Logika soutěže je neúprosná: Pod pohárem bude vyryto jméno toho, kdo si našel čas na všechny závody, historie se nebude ptát, kdo měl v té době rande nebo šichtu.

ZÁVOD NA SNĚŽKU 10.3.2001

Poř.	Závodník	Čas	Klub
I.	Milan Marhan	31:02	AlpinIV DoHor1980
II.	Martin Pekárek	32:50	AlpinIV DoHor1980
III.	Pavel Honzátko	57:31	ŘežHo
IV.	Michal Nehasil	58:50	ŘežHo
V.	Miloš Piškital	61:30	AlpinIV DoHor1980
VI.	Jan Šlechta - veterán	69:40	AlpinIV DoHor1980
VII.	Martin Mach	82:00	ŘežHo
Poř.	Družstvo	Čas	Svaz
I.	AlpinIV DoHor1980	2:13:32	ČHS
II.	ŘežHo	3:18:21	ČHS

ROCKING NA BOŘNI 19.-20.4.2001

Poř.	Závodník	Bodů	Klub
I.	Michal Nehasil	49	ŘežHo
II.	Pavel Honzátko	42	ŘežHo
III.	Ondřej Bubník	35.3	ŘežHo
IV.	Jan Šlechta – veterán	10	AlpinIV DoHor1980
Poř.	Závodnice	Čas	Klub
VII.	Tereza Vaněčková	5	ŘežHo
Poř.	Družstvo mužů	Čas	Svaz
I.	ŘežHo	126.3	ČHS
II.	AlpinIV DoHor1980	10	ČHS
Poř.	Družstvo ženy	Čas	Svaz
I.	ŘežHo	5	ČHS

PO 2 (ZE 4) SOUTĚŽÍCH

Poř.	Závodník	Bodů	Klub
1.	Pavel Honzátko	29	ŘežHo
2.	Michal Nehasil	29	ŘežHo
3.	Jan Šlechta - veterán	24	AlpinIV DoHor1980
4.	Milan Marhan	16	AlpinIV DoHor1980
5.	Martin Pekárek	15	AlpinIV DoHor1980
6.	Ondřej Bubník	14	ŘežHo
7.	Miloš Piškital	12	AlpinIV DoHor1980
8.	Martin Mach	10	ŘežHo
Poř.	Závodnice	Bodů	Klub
1.	Tereza Vaněčková	16	ŘežHo
Poř.	Družstvo mužů	Bodů	Svaz
1.	AlpinIV DoHor1980	15	ČHS
2.	ŘežHo	15	ČHS
Poř.	Družstvo ženy	Bodů	Svaz
1.	ŘežHo		

Termíny a Umístění zbývajících soutěží 8. ročníku

Artwall:

18.11., 10h Štěchovická přehrada – Svatojánské proudy

Rallye:

1.-2.12., 10h Harrachov – Vosecká b. – Luční b. – Pomezí b.

Veškeré další informace o Alpinském Alpinistickém Poháru

dostanete na telefonních číslech 41441334 nebo 22135488.

Pokud chcete informaci písemně, na záznamník, faxem nebo e-mailem, pište na adresu:

Jan Šlechta, Antala Staška 41, 140 00, Praha 4 - Krč,
faxujte na č. 02-22135490, mailujte na slechta@agit.cz

Lužické sedmístovky

VÝSLEDKY 6. ROČNÍKU

MUŽI:

Umístění v kategorii / celkově	Jméno	Ročník	Čas	Počet zdolných vrcholů
1. / 2.	Pavel Brabec Jabub Kříž	1970 1983	4:49	10
2. / 3.	Arnošt Haufert Karel Hofman	1972 1969	5:02	10
3. / 4.	Dalibor Homolka Jiří Rejholec	1958 1968	5:04	10
4. / 5.	Milan Spurný Karel Fatka	1961 1985	5:26	10
5. / 8.	Martin Vojta Pavel Matušek	1965 1954	6:05	10
6. / 9.	Albín Sommerschuh Marcel Mikolášek	1963 1970	6:07	10
7. / 10.	Martin Ciprián Jan Novota	1977 1981	6:08	10
8. / 11.	Marek Kudláček Jiří Vlášek	1977 1973	6:13	10
9. / 12.	Sörg Völkel Silvio Schneider	1971 1969	6:15	10
10. / 14.	Jiří Fabry Stanislav Stružinský	1965 1966	6:27	10
11. / 15.	Čunát Jiří Čunát Jiří	? 1989	6:43	10
12. / 16.	Pavel Suchý Radek Sitora	1969 1974	6:43	10
13. / 17.	Josef Tomašov Jan Roman	1965 1959	6:56	10
14. / 18.	Jiří Pešek Jiří Vasický	1965 1960	6:56	10
15. / 20.	Jan Pacina Ondřej Pacina	1966 1979	7:34	10
16. / 21.	Pavel Krupa Radek Tůma	1979 1976	7:47	10
17. / 23.	Miroslav Janeček Aleš Matušek	1963 1952	7:48	10
18. / 25.	Jiří Jančuk Pavel Kružík	1957 1968	8:19	10
19. / 27.	Ladislav Riegel Libor Pelikán	1980 1980	8:56	10
20. / 28.	Stanislav Feigl Stanislav Feigl	1960 1988	7:19	9

Průměrný čas pro zdolání deseti vrcholů v kategorii muži je 6 hod. 35 min.

ŽENY:

Umístění v kategorii / celkově	Jméno	Ročník	Čas	Počet zdolných vrcholů
1. / 31.	Daniela Dušková Blanka Turčanová	1973 1958	8:12	8

MUŽI JEDNOTLIVCI:

v kategorii / celkově	Jméno	Ročník	Čas	Počet zdolných vrcholů
1. / 1.	Vladimír Myšík	1951	4:38	10
2. / 6.	Milan Myšík	1964	5:31	10
3. / 7.	Jiří Sucharda	1958	5:52	10
4. / 13.	Arne Wussing	1963	6:16	10
5. / 19.	Petr Štěpán	1946	7:28	10
6. / 22.	Stanislav Hocko	1972	7:48	10
7. / 24.	Jaroslav Mádl	1939	7:58	10
8. / 30.	Miloš Flekna	1973	4:58	8
9. / 32.	Miloš Tichý	1969	4:59	6
10. / 33.	Martin Bican	1971	8:12	4
11. / 34.	Vlastimil Peroutka	1978		NEDOKON ČIL

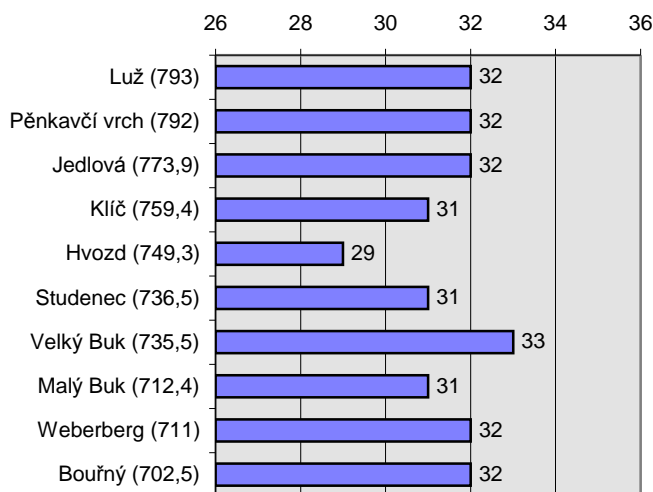
Průměrný čas pro zdolání deseti vrcholů v kategorii muži jednotlivci je 6 hod. 30 min.

SMÍŠENÉ DVOJICE:

Umístění v kategorii / celkově	Jméno	Ročník	Čas	Počet zdolných vrcholů
1. / 26.	Iva Hrabáňová Eduard Vilkus	1969 1964	8:46	10
2. / 29.	Jana Pospíšilová Jaromír Pospíšil	1944 1953	7:45	9

Průměrný čas pro zdolání deseti vrcholů ve všech kategoriích je 6 hod. 39 min.

Navštěvovanost jednotlivých vrcholů

Několik postřehů od zúčastněných z tohoto extrémního závodu vám přineseme již v srpnovém čísle CAO News.

VÝROČÍ

ČERVENEC 2001

23.7. Alena Vaiska Vaisharová

29.7. Milan Uhde Cestr

31.7. Jaromír Pospíšil

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme hodně štěstí,
úspěchů a radosti...

ČEKÁ NÁS...

KALENÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

20.-23.7. GrossGlockner – výstup na nejvyšší horu Vysokých Taur i celého Rakouska, tentokrát hřebenem z Kalsu.

08/2001 Vzhledem k prázdninám není plánována žádná organizovaná akce.

Kde se dočtete o připravovaných akcích CAO Děčín?

Kromě kalendáře akcí na příslušný rok, který je k dispozici na schůzích CAO Děčín, se o připravovaných akcích můžete dozvědět v rubrice Čeká nás (zhruba na jeden až dva měsíce dopředu), na našich webových stránkách <http://mujweb.cz/www/caodc> a v případě potřeby také na **INFO** kanálu kabelové televize.

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

ČERVENEC

- individuální akce

SRPEN

- návštěva Piz Badile, nejkrásnější stěny ve Švýcarsku (dle počasí)
- dlouho plánovaná výprava do Tater (dle počasí)
- lezení v pískovcových oblastech u nás a v SRN

30.8. – 2.9. Horolezecký filmový festival v Teplicích

V průběhu celého roku možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Některá uvedená data jsou bez záruky, přesné konání akce bude včas upřesněno.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci Hraniční buk od 20:00 hod.

Informace na tel.:

0413 / 373101, 370987, 373333
0606 / 277274

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 1. 8. 2001 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

V příštím čísle...

Kromě pravidelných rubrik, výsledkových listin, informací o nových cestách a podobně, Vám přineseme:

- ✓ dokončení článku Jindřicha Hudečka Tenkrát v Americe,
 - ✓ návod, jak upálit čarodějnici,
- ✓ zprávičky od našich dopisovatelů z jejich cest po Evropě i Zemi České,
- ✓ informace o cyklistickém závodě Lužické Sedmístočky
 - ✓ a mnoho dalšího!

Nezapomeň – příští číslo CAO News

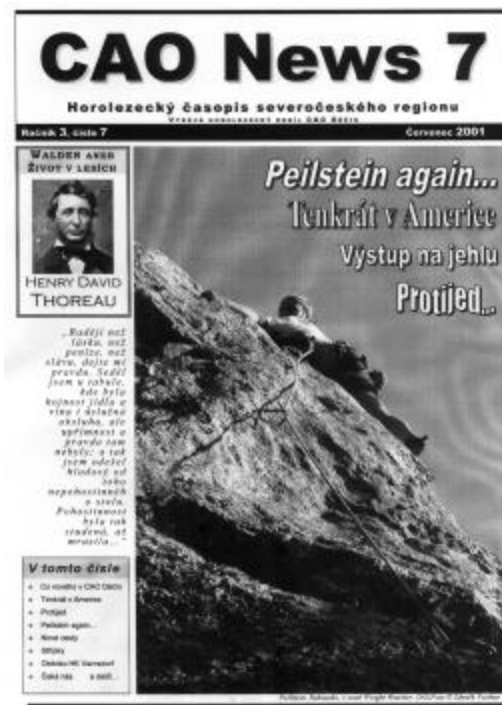
vychází 1. srpna 2001.

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Více se do červencového čísla CAO News nevešlo.

Všem děkujeme za pěkné příspěvky i za náměty pro naši další práci. Co se nám nevešlo do tohoto čísla, určitě najdete v některém z čísel příštích!

Doufáme, že se vám červencové číslo CAO News líbilo. A nezapomeňte - příští číslo vyjde již 1. srpna 2001.

Za celou redakční radu Vám krásné dny, suchou stezku a inspirativní zážitky přeje Jiří Houba Chára.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady.

Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.